1834. Nr. 28

DRENTSCHE COURANT,

VRIJDAG, DEN 11 APRIL.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* verwittigt de daarbij belanghebbenden, dat de derde zitting van den Militieraad, voor dit Gewest, bestemd ter beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van hetgeen betrekking heeft tot de nommerverwisseling, voor de Lichting van 1834, zal gehouden worden te *Assen*, en wel voor het kanton Emmen, op donderdag den 17den April 1834; voor het kanton Coevorden, op vrijdag den 18den April 1834; voor het kanton Meppel, op zaturdag den 19den [illegible] voor het kanton Assen, en de [illegible] van Weldadigheid [illegible] den 21sten April 1834 [illegible] negen uren

Assen, den 5den April 1834.

De Gouverneur voornoemd,

D. J. VAN EWIJCK.

Het vervolg van de mededeeling door den fungerenden Minister van Buitenlandsche zaken in deze dagen ter vergadering der Staten-Generaal gedaan en waarvan het begin in ons vorig Nr. is vermeld, is dit:

Thans echter besloot de Koning ook die gevoelens aan de algemeene belangen ten offer te brengen, doch tevens aan te dringen op de medewerking der mogendheden om de te Londen nog aanhangig gebleevene geschilpunten in het belang van regt en billijkheid te zien vereffenen. Niet later dan den 3den November werden de verlangde aanvragen bij de Agnaten en den duitschen Bond met den gezant ter bonds-vergadering afgezonden, en den 7den dier maand geschiedde de inlevering der aanvrage te Biberich, terwijl zij den 15den te Frankfort aan de bonds-vergadering werd voorgelegd.

Deze stukken van bijna gelijken inhoud bied ik U. Ed. Mog. hiernevens aan. Bij dezelve was de lijn van grensscheiding in het tweede der 21 artikelen aangenomen, zorgvuldig [illegible], maar tevens verklaarde men rondhorstig, dat de Koning Groot-hertog, noch aan hoogstdezelfs Agnaten, noch aan den duitschen Bond eene schadevergoeding in grondgebied kon aanwijzen, maar niettemin bereid was in alle lasten en aankleven van dien verder te voorzien, mits ook hoogstdezelfs regten ten aanzien van het bondgenootschap bleven in derzelver geheel.

Te regt durfde men zich hier te vleijen, dat deze aanvragen, uit aanmerking der geheel ongewone omstandigheden, die dezelve hadden vereorzaakt, zoo bij de Agnaten als bij den Bond, door een bekrachtigend antwoord zouden opgevolgd worden. Dan deze hoop werd te leur gesteld. In de zitting van den 7den November, waarin de gezant de verklaring van luid bragt, werden er door de groote meerderheid der vertegenwoordigde bondsleden bedenkingen tegen dat aanzoek opgedragen, welke ten spijte des Koenings Groothertogs, hoornamelijk in de vraag opgeraapt werden:

„Wanneer de loop der onderhandelingen niet gedoogde, in stede van het aflestane deel van Luxemburg eene territoriale vergoeding bij het Duitsche Bondsgebied in te lijven?" Deze bedenkingen, bij stemming tot een besluit inzenden, zijn dan welke te hernemen overleg.

Het antwoord op de bij dat besluit aan den Koning Groothertog gedane vragen, ook omtrent de territoriale schadevergoeding, werd op den 13den December aan den gezant ter bonds-vergadering afgezonden, ten einde het ten spoedigste ter kennis van den Bond te brengen. Door de afwezigheid van verscheidene gedeputeerden kon dit stuk [illegible] inhoud nader in overweging gebragt worden. Ook dit stuk bied ik U. Ed. Mog. hiernevens aan.

De [illegible] van Nassau, door het afzijn van hoogstdezelfs broeder, Prins *Frederik* van Nassau, in het spoedig geven van [illegible] antwoord op de aanvrage van den 7den November verhinderd, deed dit antwoord op den 13den Januarij aan 's Koenings gezant ter Bondsvergadering gevorderd, welk stuk ik aan U. Edel M. mededeel. (In grond van de beschouwing der Agnaten met opzigt tot de pligten, uit het Erbverein van 1783 en de Weener Schluss-acte voor hoogstdezelve voortgevloeid, was dit antwoord weigerachtig, en de Koning Groot-Hertog vond sich, voor het oogenblik immers, in de volstrekte onmogelijkheid, om de toestemming tot eenen eventuelen afstand te verwerven, welke, naar luid van artikel 6 dezer acte, niet mag plaats grijpen, dan door eenstemmige bekrachtiging van alle bondsleden.

Wat van dit alles worden mogt, dezerzijds vermeende men aan de verderingen der londensche conferentie te hebben voldaan; de aanvrage namelijk bij de Agnaten en den Duitschen Bond, als de stellige voorwaarde, buiten welker vervulling men in Augustus 1833 geweigerd had met Nederland verder te onderhandelen. De vroegere of latere bekrachtiging of weigering dier aanvrage was een uitvloeisel, en, gelijk er gestadig door 's Koenings gevolmagtigde te Londen op werd aangedrongen, scheen niets te verhinderen, dat men te gelijker tijd, en in afwachting der uitkomsten te Frankfort, bij de conferentie de nog aanhangige en gewigtige punten der overeenkomst tot vaststelling der voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België beëindigde en in werking bragt.

Na zoo vele opofferingen in het algemeen belang van Europa, na zoo vele verongelijkingen en onwedersprekelijk gegevene blijken van een wezenlijk verlangen naar een *billijk* tractaat, na de te Londen gedane mededeelingen van al het te Biberich en Frankfort verrigte, en de onvermeid aangewende pogingen van den plenipotentiaris des Konings, om de werkzaamheden te Londen voort te zetten, moest het der Nederlandsche regering niet weinig bevreemding baren, toen

zij nu, het eerst van de zijde van Engeland, moest hooren aanvoeren, dat niet het bewerkstelligen der bedoelde aanvrage bij de Agnaten en den Bond, maar het gelukken, het bekrachtigen derzelve, vereischt werd, om de conferentien met Nederland te hervatten, zoodat men dadelijk in het Limburgsche eene schadevergoeding vinden kon.

Deze vordering, welke op den 6den Februarij l.l. in eene door de vertegenwoordigers der vijf hoven gehoudene conferentie, aan de zijde van Frankrijk en Engeland is behaalden als grondslag gelegd hunner weigering om te onderhandelen, en ons kort daarna is kenbaar gemaakt, was geheel verschillende van het vroeger verlangde, en van het reeds bij en met de conferentie bepaalde omtrent het aan Nederland verblijven der bedoelde streken in het Limburgsche. Blijkens artikel 4 der annexe A van het 12de protocol, houdende de grondslagen der scheiding en behoorende tot dat gedeelte dier grondslagen, welke bij protokol van den 19. Februarij 1831 No. 19 verklaard waren te zijn grondvestend (fondamentaux), en onherroepelijk (irrévocables), was het beginsel vastgesteld, dat er zou wezen eene volkomene, onafgebrokene en vrije gemeenschap met de steden en plaatsen in het wederzijdsch grondgebied gelegen. Ten einde aan dit beginsel te voldoen, bewilligde Nederland in den eventuelen afstand van de streken en plaatsen op den linker Maasoever en in de provincie Luik, welke tot het oude grondgebied der vereenigde Nederlanden behoorden, waardoor ook België die onafgebroken gemeenschap zou bekomen, welke bij het aangehaalde artikel 4 der grondslagen van scheiding is uitgedrukt door de benaming van *ligne de contiguité*. Maar, Ed. Mog. Heeren! dat beginsel moest wederkeerig werken, en zeker zal men nimmer gelooven, dat het ooit bij nederlandsche gevolgmagtigden is opgekomen om, ten gunste van België, en ter verwezenlijking van die bedoelde lijn van gemeenschap, eventueel toetetenemen in dat gedeelte der bedoelde streken, dat van grondgebied van Oud Nederland behoorde, zonder de zekerheid, dat ook dat beginsel bij wettige wederkeerigheid werken zoude, om Nederland door een nederlandsch territoir te verbinden met deszelfs oude bezittingen op den regter Maasoever en wel bepaaldelijk met de vesting Maastricht.

En, ten einde dit punt tot de hoogstmogelijke klaarheid te brengen, zal ik hier de eigen woorden der conferentie aanhalen, welke zij in hare memorie van den 4 Januarij 1832 bezigde, en waarbij zij trachtte de bedenkingen en bezwaren op te lossen, welke bij de nota en memorie dezerzijds van den 14den December 1831 tegen de artikelen waren in het midden gebragt. [F. I.]

Uit de aangehaalde woorden blijkt het ontegensprekelijk, dat de vijf mogendheden door Nederland in het bezit van Limburg te laten, aan twee zwarigheden tevens hebben willen te gemoet komen, te weten: zoo wel aan eene zoogenaamde vergoeding voor het afgestane gedeelte van Luxemburg, als aan de verpligting, om Holland die onafgebroken lijn van aanraking (contiguité) te verschaffen, welke het gevolg was van artikel IV der vaste en onherroepelijke grondslagen van scheiding, doch welke verpligting ten eenemaal het denkbeeld uitsluit als of dat Limburgsche tot schadeloosstelling zoude kunnen verstrekken voor derden.

Van dien tijd af is dit punt bij het hoogsche kabinet nimmer betwijfeld, en in de daad door dat Limburgsche aan 's Konings Agnaten en den duitschen Bond, als schadeloosstelling, aan te bieden, zouden deze eene vergoeding verwerven ten koste van Oud-Nederland, hetwelk niet slechts door den belgischen opstand zoo zware rampen heeft ondergaan, maar zich ook vroeger in 1815 tot vestiging eener orde van zaken, welke toen voor het evenwigt van Europa noodzakelijk werd beschouwd, de aanzienlijkste opofferingen in geld, en het verlies van een aantal zijner overzeesche volkplantingen heeft moeten doen welgevallen.

[*Het vervolg hierna.*]

's GRAVENHAGE, den 7 April.

Z. K. H. de prins veldmaarschalk is heden morgen uit het hoofdkwartier alhier terug gekomen.

— De afdeelingen der Tweede Kamer hebben heden de wijzigingen in de drie laatste titels van het 2de boek des burgelijken wetboeks, handelende over hypotheken, onderzocht. Morgen zal eene openbare zitting der kamer worden gehouden.

— Het gerucht wil, dat de troepen, uitmakende de 2de en 3de divisien van het leger te velde, eerlang eene meer geconcentreerde positie zullen bezetten; tot nog toe is intusschen niets zekers deswegens bekend. Hier en daar heeft men een enkel detachement der Belgen in de nabijheid onzer granzen gezien; de krijgsmagt echter, welke zich in die nabijheid bevindt, is zeer gering.

— In al de voornaamste plaatsen van België, worden sommen gelds ingeteekend, om te dienen ter betaling van de paarden van Z. K. H. den prins *van Oranje*, welke, op last van het bewind van prins *Leopold*, te Terveuren zijn verkocht. Aan het hoofd van de lijst van Gend vindt men de namen van *v. Caneghem*, *v. Crombrugghe*, *de Kerkhove*, *v. Vaernewijk*, *de Thiennes*, *v. Toers*, enz., alsmede [illegible]. De antirevolutionairen verkondigen met veel ophef [illegible] dezer ouderteekenaren, en meenen, dat dit bedrijf als een krachtig protest van het voornaamste gedeelte der Belgen tegen de omwenteling moet worden aangemerkt. In Brussel zijn gedrukte blaadjes verbreid, ten einde de menigte tegen de onderteekenaren optezetten.

— Het brusselsche blad van de partij des Ministers *Lebeau* erkent, dat de generaal *Goblet* de reize naar Berlijn te Gotha heeft gestaakt, maar oordeelt, dat dit openthoud alleen moet worden toegeschreven aan een verschil van *étiquette*, hetwelk reeds moet zijn bijgelegd.

— Den 8 April. De blaadjes, welke men in Brussel heeft verbreid om de menigte op te zetten tegen de inteekenaren voor de sommen, bestemd ter betaling van de paarden van Z. K. H. den Prins van Oranje, hebben doel getroffen. Zaturdag nacht heeft eenig gemeen volk, hetwelk in sommige estaminets was bijeengekomen, hier en daar de glazen ingeslagen. Het bewind van prins *Leopold* heeft den tijd gehad, om de noodige maatregelen te nemen tot behoud van de goede orde, doch dit heeft niet belet, dat de dag van zondag, van des ochtends vroeg af, het schouwspel heeft opgeleverd van de schandelijkste plunderingen. De hôtels van den hertog *van Ursel* en van de prins *de Ligne* zijn, benevens eene nieuw opgerigte societeit, door een hoop volks, welke

zich [illegible] had gekleed, de mogelijke [illegible] arrivé en een groot [illegible] met zich rondsleepende kleeren met zich rondsleepende, aangevallen en ten eenenmale uitgeplunderd en verwoest. [illegible] deuren en vensters zijn verbrijzeld, de meubelen op straat geworpen en verbrijzeld. Prins *Leopold* heeft zich in persoon naar het tooneel der verwarring begeven, doch heeft zich niet kunnen doen verstaan, en ook de hôtels van *de Tiennegnies*, *de Lalaing*, *de Bethune*, *d'Overschie*, *d'Oultremont*, *de Fnck*, en de huizen van *Jones*, *Coenaes*, *Dewasme-Pletinx*, zijn geplunderd en verwoest. Een rijtuig, hetwelk den graaf *de Bethune* toebehoorde, is in de straat de la Madeleine gedragen en aldaar in stukken geslagen. Men meldt, dat de meeste der plunderaars zwaar beschonken waren. De Minister *Rogier* is mede onder den hoop geraakt en mishandeld, voor dat hij zich had doen kennen.

Des avonds heeft men troepen uit Mechelen doen komen, namelijk een regiment lanciers en het 9de regiment infanterie; doch nu heeft men vernomen, dat nog een estaminet aan de [illegible] geplunderd en verwoest. [illegible] heeft de minister van [illegible], [illegible] de militaire magt [illegible] des noods ook zonder medewerking der burgelijke overheid, de rust te herstellen. Intusschen is de burgerwacht in de wapenen geroepen, en heeft de Burgemeester eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij de inwooners tot rust vermaant, [illegible] door [illegible] gevonden, dat alle weldenkenden die daden [illegible] *woeste barbaarschheid* betreuren, en dat de overheid maatregelen heeft genomen, om nieuwe onheilen voor te komen." Ook de minister *Rogier* heeft in den loop van den dag eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij de welgezinden vermaant, om aan de burgerlijke en militaire overheid de hand te reiken tot het bedwingen van de plaats hebbende onlusten en verwoestingen, welke (gelijk die voorschrijver van het oproer van [illegible] onbeschaamd aanmerkt) het nationale karakter in het oog der vreemdelingen vernederen, en een vrij volk onwaardig zijn. Niettegenstaande deze proclamatien blijkt het uit de uitdrukkelijke [illegible] van onderscheidene brusselsche dagbladen, [illegible] de revolutionaire partij [illegible], dat het [illegible] van prins *Leopold*, vóór de uitbarsting van het verwoestings-plan, niet alleen op het [illegible] is geweest, maar geene middelen heeft te [illegible], om de uitvoering te beletten. „*Te midden der plunderingen* (dus leest men in een der bedoelde bladen) *loopen de agenten der openbare magt, en de troepen in de straten rond, zonder zich tegen de onlusten te verzetten. Waar is de wet; waar is het bestuur, waar is de stedelijke regering, waar is de burgerwacht?* Dit vraagt men elkander, zonder antwoord te bekomen. Hoe zouden men ook van een bewind, dat aan plundering en verwoesting zijn aanzien verschuldigd is, verwachten, dat het zich niet door gelijke middelen zoekt staande te houden?

Te Brussel verwachtte men ook uit andere Belgische steden berigten omtrent onlusten.

ROTTERDAM, den 5 April.

Men merkt op, dat sommige onzer dagbladen zich zeer ongunstig over het Fransche Gouvernement beginnen uit te laten, en de opregtheid der liberale beginselen van koning *Lodewijk Filips* en de meesten zijner ministers sterk in twijfel trekken.

— Het ontslag van de fransche ministers *de Broglie* en *Sébastiani* maakt hier een diepen indruk. Men acht eene ministeriële verandering in Frankrijk op dit oogenblik, waarin aan de eene zijde de uitvoering van de wet tegen de genootschappen veel kracht en eensgezindheid bij het bestuur vordert, en aan den anderen kant in de buitenlandsche staatkunde zich vele zeer gewigtige punten opdoen, van hoog belang. Het bedoelde ontslag en tevens de [illegible] van onze eigene binnenlandsche aangelegenheden heeft den prijs der fondsen op de beurs zeer gedrukt. Ook schijnt in de laatste dagen de vrees voor de staatkundige vereenigingen van ontevredene werklieden alhier te lande, die meer en meer eene dreigende houding aannemen, vermeerderd te zijn.

— Het gerucht, dat spaansche troepen ten gunste van dona *Maria* in Portugal zullen binnenrukken, wint dagelijks veld, en heeft gisteren op de beurs de fondsen van het portugesche regentschap doen rijzen.

PARIJS, den 4 April.

De wet, waarbij aan het Bewind de magt wordt gegeven, om naar welbehagen over de vreemdelingen te beschikken, welke om staatkundige redenen naar Frankrijk zijn geweken, is geheel en al in den zin van het thans nog bestaande Ministerie door de Gedeputeerden goedgekeurd.

— De russische gezant heeft een diplomatieken maaltijd aan lord *Durham* gegeven. Men heeft opgemerkt, dat de nederlandsche zaakgelastigde, maar geenszins de belgische ambassadeur, op dit feest is genoodigd geworden.

— Volgens berichten van Madrid van den 21sten Maart heeft het Spaansche Bestuur dona *Maria* als koningin van Portugal erkend, en heeft de baron *Sartorius* als gezant van dom *Pedro* zijne geloofsbrieven aan de Koningin-Regentes aangeboden. Voorts zou in den raad der Ministers besloten zijn, [illegible] duizend man troepen, onder de bevelen van de gene-

zoude *Morillo* en *Rodil*, naar Portugal te zenden. De eerste divisie onder *Morillo* zou over Verin (Gallicie) en de tweede onder *Rodil* over Ciudad Rodrigo Portugal binnen trekken en op Oporto marcheren, ten einde het beleg van die plaats te doen opbreken, nadien zij zich gezamenlijk tegen Santarem moesten rigten. Deze troepen zouden den 15den april op marsch gaan, ten gevolge eener convention tusschen Spanje en Portugal gesloten.

De Koningin-Regentes van Spanje heeft verscheiden besluiten genomen tot vereenvoudiging van het bestuur des Rijks en om het gouvernement meerder te centraliseren.

— Den 6 April. Het nieuwe Ministerie is eindelijk bekend, en wel in den zin dergenen, die begreper, dat men geene verandering behoorde te maken, noch in de binnenlandsche, noch in de buitenlandsche staatkunde. De admiraal *de Rigny* is Minister van buitenlandsche zaken geworden; de admiraal *Roussin*, thans ambassadeur in Konstantinopel, Minister der zeemagt; de heer *Persil*, Minister van justitie, in stede van den heer *Barthe*, welke Voorzitter is geworden van het hof van rekening; de heer *Thiers*, Minister van binnenlandsche zaken, in stede van den heer *d'Argout*, welke met het bewind van de Bank is begunstigd; de heer *Duchâtel* (een jong doctrinair) Minister van koophandel. De maarschalk *Soult* blijft President van den Raad en Minister van Oorlog; de heer *Guizot* Minister van het openbaar onderwijs, [redacted] in handen des Konings afgelegd. De heer *de Rigny* zal tot de komst van zijn opvolger met de portefeuille der Marine belast blijven.

— Men wil, dat er thans krachtige pogingen worden aangewend, om manschegen bij het leger te verwerven, en dat de partij der Carlisten de hand leent aan die der republikeinen, en bij de onderofficieren een geest van insubordinatie te bevorderen, die wellicht bedenkelijke gevolgen zoude kunnen hebben.

— Het gerucht loopt, dat het bewind van Spanje andermaal van den franschen gezant heeft willen weten, of het, in geval van nood, op de ondersteuning van fransche troepen in het noorden des Rijks zoude kunnen rekenen, en dat deze aanvraag op eene bevestigend is beantwoord.

FRANKFORT, den 4 April.

Den 31sten Maart is te Weenen de tweede algemeene conferentie-zitting gehouden, en vermoedt men, dat de Ministers voortaan dagelijks in de week bij een zouden komen.

— In Zwitserland zijn nog geene andere maatregelen tot het wegzenden der polsche uitgewekenen genomen.

Men berigt ons, dat het bewind zich door Bern (in welk kanton de spanning dagelijks heviger wordt en de bovendrijvende radicale partij zich gedurig meer doet gelden) voort laat aanjagen.

De senaat van Chambery heeft op de aanklagt van het bewind, van den 22sten Maart, den generaal *Romarino*, benevens 23 andere lieden, die in Savoije te huis behooren, bij verstek gevonnisd wegens hunne pogingen om Savoije in opstand te brengen; al deze personen zijn veroordeeld om opgehangen te worden, en bovendien tot de betaling van 50,000 livres tot schadeloosstelling van het gemeenebest.

— Volgens berigten uit Milaan, van het midden der vorige maand, waren de prijzen der levensmiddelen, die in de laatste tijden aanmerkelijk gedaald waren, op nieuw gestegen, ten gevolge van den plotseling ingevallen dooi, waardoor de toevoer verhinderd werd. In de fabrieken [redacted] zeer weinig gearbeid.

— Den 8 April. In een zuid-duitsch dagblad leest men het volgende berigt, gedagteekend uit het hertogdom Nassau, den 31sten Maart: „Aan het hertogelijke hof bevinden zich thans drie vreemde diplomatieke agenten, aan welker zending eene soort van europeesch gewigt wordt gehecht. Het zijn namelijk agenten van Oostenrijk, Pruissen en Holland, die, naar men zegt, in last hebben, onzen souverein, als naasten Agnaat van het Huis van *Oranje-Nassau*, te bewegen, om [redacted] afstand van [redacted] België, tegen schadeloosstelling door middel van afstand van eenig ander grondgebied, niet langer terug te houden. Is deze opgave juist en mogt de zending gelukken, dan zal denkelijk ook [redacted] Duitsch-Verbond niet langer bezwaar [redacted] het verlooven van dien afstand [redacted], en alzoo zoude men dan eindelijk de [redacted] van het hollandsch-belgische geschilpunt [redacted] op handen zijnde kunnen verwachten.

[redacted]

Heden overleed voorspoedig van eenen welgeschapenen zoon, *Geesje Jansen*, geliefde echtgenoote van [redacted]

Sneek, den 8sten April [redacted]

PRIJS-COURANT DER BRUSSELSCHE EFFECTEN.

[redacted], den 8 April.

[redacted]		Amort. Syndicaat.	89¼ à 89½
[redacted]		Obl. Oorlogsl.	100¼ à 100½
[redacted]		Schatkist-bljtt.	100¼ à 101

Te Leeuwarden, bij C. VAN GORCUM, Provinciaalen Drukker.